

Dneska 'sem vstal, né zrovna dobře naladěm,
a s pořádnou vopicí ležel 'sem ve vaně,
prostě klídek, zap 'sem rádio,
špatnej nápad!, jen mě to víc zprudilo,
protože to, co chci slyšet rádia nechtěj hrát,
rádia chtěj totiž diktovat,
diktovat nám, jak máme hrát,
dokonce diktovat lidem, co maj poslouchat !

Ale už, ale, ale už !
To, co má hladit, píchá jako nůž!
ale už, ale, ale už!
pochopte se, prosim pěkně! ale, ale už!

Na to srát, rádia tak akorát
potřebujou připomenout, proč tu vlastně 'sou,
že hity, co nám cpou s náma sotva hnou,
a že ty, co říděj tu "šou", nemaj páru "wo co go",
jako s tou naší popovou muzikou,
exemplární potrestání budiž nahrazení svobody svobodou,
a každou tu figurínu voskovou,
nabalzámovat a řádně uschovat před hnilobou,
pak pochytat osmdesátou ligu,
znemožnit další comebacky a ulevit tak lidu,
všechno to karaoke, zpívající herci,
klidně mě kamenujte, ale já to nechci,
jinak 'sem ale vážně tolerantní člověk,
jen někdy to dál nejde a já uchýlím se do vět,
chci jen odpověď, kam zmizel vkus?!,
kde se to v nás bere, ale, ale už!

Ale už, ale, ale už !
To, co má hladit, píchá jako nůž! ale už,
ale, ale už!
pochopte se, prosim pěkně! ale, ale už!

Ale už, je to všude kolem,
šíří se to obrazem, zvukem i slovem,
cestou městem zákeřně útočí,
svůdný nápis bije z dálky do očí,
každý se otočí, né každý však vidí,
asi proto je tak snadný získat pozornost lidí,
to je jasný, 'dyť každej touží znát
těch zaručenejch 10 rad,
jak si zamrdat, jak se hvězdou stát,
jak "IN" vypadat, na koho co hrát,
jak si vybrat správnou prdel do který lézt,
ale kdo mi poradí, jak to všechno mám snést ?!

Ale už, ale, ale už !
To, co má hladit, píchá jako nůž!
ale už, ale, ale už!
pochopte se, prosim pěkně! ale, ale už! (2x)

Vyšší společnost a všechny její taje,
kde byl zas jakej raut, a kdo se na něm dobře najed,
a na titulní straně nová tvář,

holka to chvíli s někým dělá a hurá!, hvězdná zář!,
tak se snaž, ať 'seš, kdo 'seš, na to máš,
není třeba uvnitř hledat, to všechno je jen tvář,
iluze, slova a pár velkejch nápisů,
ale už doma nevíš ani název časopisu,
není úniku, je to všude kolem,
šíří se to obrazem, zvukem i slovem,
a my jim to žerem, ale kde je vkus ?!,
tak kde se to v nás bere, ale, ale už !

Ale už, ale, ale už !
To, co má hladit, píchá jako nůž!
ale už, ale, ale už!
pochopte se, prosim pěkně! ale, ale už! (2x)